

РЕШЕНИЕ

№ 8398

гр. София, 30.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в закрито заседание на 30.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

като разгледа дело номер **7752** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 251 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/, приложим на основание чл. 228 вр. с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по искане на Е. П. С., жалбоподател по делото, за тълкуване на решение № 7148/21.11.2019г. на Административен съд С. – град, постановено по адм.дело №7752/2019г.

В искането се поддържа, че има неяснота в мотивите на решението, поради което се иска отговор на въпроси, възникнали в страната, по реда на тълкуването.

Постъпил е отговор от ответната страна, в който е посочено, че не са налице неясноти в диспозитива на съдебното решение и няма основания за прилагане на чл. 251 от ГПК.

Съдът, предвид искането и изискванията на закона, установи следното

С решението, чието тълкуване се иска, Административен съд София– град е отменил решение № ПИ – 228/19.06.2019г. на и.д. директор на ТД на НАП – С. и потвърденото с него разпореждане изх. № С190022 – 137 – 0005288/04.06.2019г. на главен публичен изпълнител П. К. за отказ за прекратяване на събирането на вземания за ДДФЛ за периода от 01.01.2006г. до 31.12.2006г. по данъчна декларация 2210Н235/14.04.2007г., подадено от Е. П. С.. Със съдебното решение преписката е върната на главен публичен изпълнител П. К. за ново произнасяне по искането на Е. П. С. № С – 190022 – 000 – 0267994/31.05.2019г., с оглед указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в обстоятелствената част на решението, а именно за отписване на вземанията като погасени по давност, поради изтичане на срока по чл.171, ал. 2 от

ДОПК.

Искането за тълкуване на мотивите на решението в хипотезата на чл.251 ГПК е неоснователно.

Разпоредбата на чл. 251 ГПК предвижда възможност за тълкуване на влязло в сила решение на съда, който го е постановил.

Съгласно разпоредбата на чл. 172а АПК съдебното решение има задължително съдържание, като съгласно ал. 2 към него се излагат мотиви, в които се посочват становищата на страните, фактите по делото и правните изводи на съда. Или, решението е диспозитива, като не са част от него мотивите на съда.

В конкретния спор за законосъобразност на решението на директора на ТД на НАП – С. и на потвърденото с него разпореждане на главен публичен изпълнител за отказ за прекратяване на събирането на вземания за ДДФЛ за периода от 01.01.2006г. до 31.12.2006г. по данъчна декларация 2210Н235/14.04.2007г., подадено от Е. П. С. е приключил с отмяната на актовете и връщане на преписката на административния орган за отписване на вземанията като погасени по давност. Диспозитивът на решението не съдържа неясноти относно изхода на спора, поради което няма място за тълкуване на волята съда.

Предвид изложеното искането като неоснователно следва да бъде отхвърлено, поради което и на основание чл. 251 ГПК, Административен съд София - град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователно искането на Е. П. С. за тълкуване на решение №7148/21.11.2019г. на Административен съд С. – град, постановено по адм.дело №7752/2019г. като неоснователно.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: